

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://zoomer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2006. november 30. csütörtök

© B. Tamás-Tarr Melinda ADVENT

Szent András apostol napjára virradtunk. Ezennel gondolataimban szeretettel köszöntök a világ minden táján élő ismerős és ismeretlen András és Andor nevű polgárt: Isten éltesse őket nagyon sokáig, erőben, egészségben, boldogságban, békében és szeretetben!

A mai nappal beléptünk december 24-ig, a Szent Estéig tartó Adventbe, az Úr érkezésének, az Istenvárás, a Messiás-várás és a bűnbánatra való felkészülés időszakába. Van mit megbánnunk!

Emlékszem, amikor kicsiny leány voltam, édesanyám ebben az időszakban készített nekünk testvéreknek egy nyitott pikkelyekkel teli kis fehér papíringecskét, ami nem a makulátlanságot jelképezte. Jézuska-várás idején bűnbánatot kellett indítanunk s különösen jól kellett viselkednünk, sok jó cselekedetet kellett végrehajtanunk. Így az esti lefekvéskor jó cselekedetünk és jó viselkedésünk jutalmaként nap mint nap be lett csukva egy-egy lyukacska, s így a Jézuska eljöveteléig kifehéredett az ingecske. Ezek után Jézuska is megérkezett az angyalokkal feldíszített karácsonyfával és az ajándékokkal, amit kiérdemeltünk. Gyakran énekeltünk karácsonyi szent énekeket ebben a periódusban, s izgalommal vártuk előbb a jó öreg Mikulás bácsit, majd a kis Jézuskát, akinek megérkezését az angyalok csilingelése jelentette. Ugyanazt a csodálatos, gyermekkori emlékeimben elevenen élő karácsonyi atmoszférát igyekeztem megteremteni itteni családomban is. Kislányom lelkében mély nyomot hagytak ezek az izgalommal teli várakozási adventi napok, majd a Szent Estén a Jézuska megérkezése.

Jó lenne, ha a mai naptól mindenki magába szállana, de nemcsak erre az időszakra, hanem örök érvényűséggel s letennék a láthatatlan és látható fegyvereit, amelyekkel emberek millióit öldösik le! Igen, mondom, hogy láthatatlan fegyverek: embereket ölni, irtani lehet csupán szavakkal vagy közönyös, érdektelen magatartásunkkal is. Azt kívánom, hogy a betlehemi Kisded világmegváltó őszinte, önfeláldozó szeretete és a Szentlélek igaz békessége töltsön be minden emberi lelket, kiindulva a legkisebb nukleóból, a családból kiterjesztve Földünk összes emberi társadalmaira! Kívánom, hogy valóban eljőjön szívünkben s lelkünkben egy örökké tartó meleg, szeretetteljes, békés ünnep, igazi családi ünnep! Hiszen Isten gyermekei vagyunk, s ugyanabba a nagy családba tartozunk minden faji, vallási, világnézeti különbségtétel nélkül! Hogy végre ne legyen ember embernek farkasa, mint ahogy napjainkban sajnos még inkább tapasztalható! Mert bizony egy cudar világban élünk, a XXI. sz. tele borzalmakkal nyitotta meg kapuját! Ady Endrének sajnos még most is időtálló a «Karácsony» c. lírikájának szavai:

[...]

Kihűlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság
S minden igazság a kereszté...

Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét -
Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincs eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...

Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg...

Hadd folytassam még gondolataimat ugyancsak e nagy költőnk «Virágos karácsonyi ének»-ének idézésével. Sajnos ezen szavai is vonatkozathatók mostani jelenünkre:

Óhajtozom el a Magasságba,
Nagy a csúfság ideleenn,
De van Karácsony, Karácsony,
Istenem és Istenem,
S ember-vágy küldte Krisztusunkat.

Két gerlicét vagy galamb-fiókát,
Két szívet adnék oda,
Hogyha megint visszajönne
A Léleknek mosolya
S szeretettel járnánk jászolhoz.

Krisztus kívánata, Megtartóé,
Lázong át a szívemen,
Mert Karácsony lesz, Karácsony,
Istenem, én Istenem,
Valaha be szebbet tudtál.

Óhajtozom el a Magasságba
Gyermekségemben kötött
Minden szűzséges* jussommal
Mert az emberek között
Nem így ígértetett, hogy éljek.

Követelem a bódító álmot,
Karácsonyt, Krisztus-javat,
Amivel csak hitegettek,
Amit csak hinni szabad,
Csúfság helyett a Magasságot.

Lábainknak eligazítását
Kérem én szerelmesen,
Karácsony jöjjön, Karácsony
És száz jézusi seben
Nyiladozzék ékes bokréta.

* szükséges

Kívánom, hogy szép Tündérország támadjon fel az emberi szívekben, mint ahogy másik nagy költőnk Juhász Gyula mondja «Karácsony felé» c. költeményében:

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára,
Megáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Kevés kell ahhoz, hogy valakinek igazán örömet szerezhessünk: elég néhány gyengéd, becéző vagy csak egyszerűen egy-két jó szó, minimális figyelem, érdeklődés, részvét, kölcsönös tisztelet felebarátainkkal szemben, őszinte-önzetlen szívvel való segíteni akarás, odafigyelés, meghallgatás, őszinte adakozás, adni akarás...

Kívánom, hogy mindenki lelkéből ki legyen űzve a nyomasztó, lehangoló szürkeség...

Hogy Krisztuson keresztül mindenkinek része lehessen az őszinte, tiszta, nemes Nagy Szerelemben, mely lángot gyújt a lelkekben s e láng megérinthesse a jégszíveket is, hogy szemükben «buggyanjon ki szívük harmatja», mint Móra Ferenc didergő királyának, hogy végül így szólhassanak:

«Olyan melegem van itt, hogy sok egymagamnak,
juttatok belőle, aki fázik, annak!»

S hogy:

«Urunk Jézus Krisztus Atyja, adja meg nektek
dicsősége gazdagsága szerint,
hogy Lelke által belső emberré erősödjetek,
hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben
s ti gyökeret verjete a szeretetben.
Akkor majd föl tudjátok fogni mind a szentekkel,
hogy mi (Isten gondolatainak)
szélessége és hosszúsága,
magassága és mélysége,
s akkor majd megismeritek
Krisztus minden ismeretet fölülmúló szeretetét
és beteltek Isten egész teljességével.»

(Efezusi levél 3,16-19)

Talán így végre a világ is jobbra fordulhatna!
ÍGY LEGYEN, EZT KÍVÁNOM TELJES SZÍVEMBŐL, LELKEMBŐL!

Eredeti változat megjelent a Terasz.hu-ban:

<http://regi.terasz.hu/main.php?id=muveszet&page=irodalom/diaryone&startdate=2001-11-26>

Elkészült: 2006. november 30. 18:39

Frissítés: 2006. december 05. 16:30